

«Так смутно прекрасні осінні дні...»

Кобилянський Володимир Олександрович

* * *

Так смутно прекрасні осінні дні,
Як з шелестом листя пожовкле спадає,
Нечутно той шелест за літом ридає,
Що вснуло в сосновій труні —
Так смутно прекрасні осінні дні...

Краса переходу — найвища краса...
Прекрасне те листя, що впало під ноги, —
Як трупом засохлим покриє дороги,
Ясніше стають небеса.
Краса переходу — найвища краса.

1916-1917

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/kobylianskyi_volodymyr_oleksandrovykh/tak_smutno_prekrasni_osinnii_dni